

Posudek vedoucího práce na magisterskou diplomovou práci **Zdenky Brettschneiderové (ÚHV FF UK)**

Magisterská diplomová práce Zdenky Brettschneiderové „Symfonická tvorba Otmara Máchy 60. a 70. let, ÚHV FF UK, Praha 2007“ patří k pracím, které se věnují české hudbě 60. a 70. let, tj. období, ke kterému se právem soustřeďuje zájem celé řady studentů. Jejich zájem je oprávněný – bylo to období dynamické, s prudkým stylovým vývojem, který často hekticky a někdy trochu povrchně, zato ve velkém tempu vstřebával podněty dvacetiletého poválečného vývoje západoevropské a americké hudby, od nichž byla česká hudba v důsledku politického rozdělení Evropy odříznuta, a zároveň období, ve kterém tři generace českých skladatelů, inspirovaných těmito podněty a atmosférou otevírajícího se prostoru, napsaly většinu svých nejlepších děl.

Předložená práce Zdenky Brettschneiderové patří k analyticky zaměřeným sondám, které tento vývoj studují prostřednictvím minuciézního postupu, kterým sledují proměny hudebního jazyka a pomáhají tak k postupně vznikajícímu plastickému obrazu onoho období dodat další cenný příspěvek.

V rámci této intence si autorka vybrala pole svého zájmu dobře – Otmar Máchá patřil k předním českým symfonikům onoho období a zároveň 4 jeho analyzovaná díla, vzniklá v rozmezí let 1964 až 1980 (tj. Variace na téma a smrt Jana Rychlíka, Varianty, I. a II. sinfonietta) opisují oblouk stylového vývoje příznačný pro vývoj české hudby onoho období – od obohacování rozšířeně tonálního jazyka (Variace) přes racionální přístup ke kompoziční práci (v Máchově případě k modalitě a důslednému průzkumu možností redukce tónového materiálu na několikátónové skupiny) zpět k rozšířeně tonálnímu jazyku a s ním i k tradičním formovým a fakturovým typům.

Tento stylový vývoj sleduje autorka prostřednictvím velmi detailních analýz, jejichž důkladnost je cenná především variabilitou metodologického postupu – autorův proměnlivý hudební jazyk analyzuje příslušně rozdílným postupem, přičemž pro modální jazyk autorova středního období nachází adekvátní analytické nástroje, díky jimž skladatelův hudební jazyk onoho období definuje přesně a přiléhavě.

Z uvedených důvodů pokládám zmíněnou magisterskou diplomovou práci Zdenky Brettschneiderové za kvalitní přínos k analyticky zaměřenému muzikologickému bádání v oblasti vymezeného časového období a vřele ji doporučuji k obhajobě.

Praha, 14. 9. 2007

Prof. PhDr. MgA. Milan Slavický,
Ústav hudební vědy FF UK Praha